

Psalm 8

Gij, ene, onze Heer,
die de aarde rond
een God van naam!
In stem en tegenstem
klinkt hemelsbreed
uw koninklijke faam!

De kindermond,
de klanken van de kleinsten,
dáárop berust uw kracht.
Wie overheersen wil,
wraakzuchtig is,
uw tegenstanders,
hén snoert Gij de mond!

Zie ik op naar de hemel,
waar Gij eigenhandig
de maan, de sterren bevestigd hebt,
wat is dan toch die kleine mens,
dat Gij die in gedachten houdt,
dat mensenkind
dat al uw aandacht heeft?

Welhaast een God op aarde!
Glorie en glans
als koningskroon:
Gij gaf hem die.
Gij maakt hem tot beheerder
van de werken van uw handen
en legt aan zijn voeten alles neer:
de kudde in de weiden,
de dieren in het veld,
de vogels langs de hemel,
de vissen in de zee,
ja, alles
wat zijn weg
dwars door de zeeën zoekt.

Gij, Ene, onze Heer,
de aarde rond
een God van naam.

Vertaling van Sytze de Vries

Een psalm voor de overgang naar het nieuwe jaar dat voor ons ligt. Het is een lied waarin vooral verwondering klinkt. Verwondering over het kleine dat is Gods ogen zo groot is en over wat jou toevertrouwd wordt. In het afgelopen jaar hebben we ervaren dat een mens slechts een klein stipje is in het grote geheel. We hebben gemerkt dat niet alles in onze macht is, we niet alles naar onze hand kunnen zetten. Ook wij zijn overgeleverd aan de grilligheid van de natuur en de onzekerheden in een mensenleven. Maar juist in al het onzekere is het God die de mens ziet en kent. God zal zijn kinderen nooit loslaten, Hij staat dicht bij ons. In ieder mens ziet Hij de grootsheid, de kracht en het talent. Hij heeft de mens geschapen om het goede te doen voor deze wereld, om zijn schepping nog mooier te maken.

Maar de schepping is slechts veilig in de handen van die mens die God als de wettige eigenaar erkent, en die leeft vanuit de sprakeloze verwondering, dat de schepper hem, klein mensje zoveel toevertrouwd. Dat vertrouwen mogen we niet beschamen.

